

KAUPPAKAMARIEN KOULUTUSTEESIT

**7 KEINOA VARMISTAA OSAAVA
HENKILÖSTÖ YRITYKSILLE**

KAUPPAKAMARI

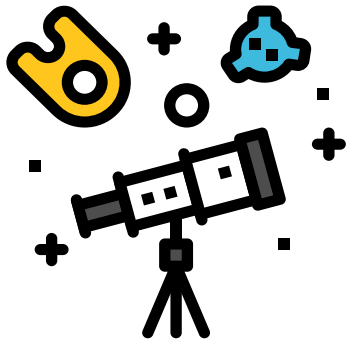
7 KEINOJA VARMISTAA OSAAVA HENKILÖSTÖ YRITYKSILLE

1. Joustava koulutusjärjestelmä, joka mahdollistaa elinikäisen oppimisen ja nopean reagoinnin muutoksiin.
2. Onnistunut ammatillisen koulutuksen reformi.
3. Laajennetaan oppisopimuksen käyttöä.
4. Tiivistetään yhteistyötä oppilaitosten ja työelämän välillä. Tavoitteeksi vahvat alueelliset osaamiskeskittymät.
5. Pysäytetään osaamisen rapautuminen. Peruskoulu luo pohjan tulevaisuuden osaajille.
6. Otetaan työvoimareservi tehokkaammin käyttöön.
7. Lisätään työperusteista maahanmuuttoa aktiivisesti. Tavoitteena kansainvälisesti kilpailukykyinen osaaminen ja houkutteleva työelämä.

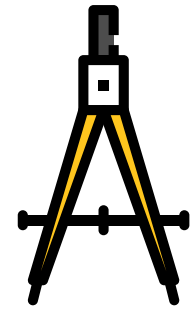
TYÖLLISYYSSASTE

80%

2020-LUVULLA

JOUSTAVAA KOULUTUSTA JA NOPEAA REAGOINTIA

Kauppakamarien koulutusteetit osaavan työvoiman saatavuuden kasvattamiseksi

Työelämän osaamisvaatimukset muuttuvat kiihtyvällä tahdilla. Digitalisaatio ja teknologia muuttavat kaikkien töiden sisältöä. Oppiminen on jatkossa jokaiselle yksilölle jatkuva projekti, jonka keskiössä on ammatti- ja tutkintonimikkeiden sijaan osaaminen. Kaikkien työntekijöiden on läpi työuran päivitettävä osaamistaan työelämän, työpaikkojen ja yritysten tarpeiden mukaan. Tämä vaatii koulutusjärjestelmän uudistamista. Erilaisia opintoja, tutkintoja, osatutkintoja, työpaikalla tapahtuvaa oppimista ja työntekoa on pystyttävä yhdistelemään joustavasti.

Osaamisen perusta luodaan varhaiskasvatuksessa ja peruskoulussa. Osaamisen rapautuminen ja nuorten syrjäytyminen on pysäytettävä. Perusopetuksessa on varmistettava, että kaikki nuoret saavat riittävät perustaidot selviytyä toisen asteen opinnoista ja valmiudet edetä korkea-asteen opintoihin. Lisäksi on huolehdittava, että kaikilla ikäryhmillä on olemassa taidot, innostus ja asenne jatkuvaan oppimiseen.

Pula osaavasta työvoimasta on nousut kasvun esteeksi lähes joka puolella Suomea. Kaikki keinot työvoiman saatavuuden kasvattamiseksi on otettava käyttöön. Keskeisin rooli on koulutuksella.

Koulutusjärjestelmämme on pystyttävä tuottamaan ammattitaitoisia työntekijöitä ja osaamista yritysten ja yhteiskunnan käyttöön myös jatkossa. Samaan aikaan meidän on varmistettava, että houkuttelemme Suomeen huippuosaamista ja ammattitaitoista työvoimaa ulkomailta. Tulevaisuuden työelämä ja yritykset ovat yhä kansainvälisempiä.

Osaaminen ratkaisee Suomen menestyksen ja kilpailukyvyn tulevaisuudessa. Koulutus-, osaamis- ja innovaatiojärjestelmän tulee sopeutua niin yritysten, yksilöiden kuin yhteiskunnan tarpeisiin. Joustavuus ja reagointikyky äkillisiin muutoksiin ovat ainoita keinoja edetä, kun osaamistarpeiden ennakointi vaikeutuu muun muassa digitalisaation, kansainvälisten suhdanteiden ja nopeasti muuttuvien osaamistarpeiden vanavedessä. Tilanteiden vaihtelut ovat havaittavissa nopeimmin alueilla, eri puolilla Suomea. Siksi alueilla tulee olla riittävästi päätösvaltaa ja resursseja esimerkiksi muutokoulutukseen kohdentamiseksi, osaamistarpeiden selvittämiseksi ja työelämän kysyntään vastaamiseksi. Keskeistä on alueen yritysten, koulutuksen järjestäjien ja kasvupalveluiden tiivis yhteistyö, jolla voidaan parhaiten kehittää alueen osaamista, kilpailukykyä ja vetovoimaa.

KOULUTUKSEN PERUSTAKSI OSAAMINEN JA JATKUVA OPPIMINEN. JOUSTAVA KOULUTUSJÄRJESTELMÄ MAHDOLLISTAA NOPEAN REAGOINNIN MUUTOKSIIN.

Koulutusjärjestelmän sisäiset raja-aidat on purettava. Erilaisia opintoja, tutkintoja ja tutkinnon osia, kursseja, työssäoppimista ja työntekoa on pystyttävä yhdistelmään joustavasti. Ammatti- ja tutkintonimikkeiden sijaan huomio on kiinnitettävä osaamiseen. Osaamisesta tulee yhä yksilöllisempää ja oppiminen tulee jatkossa olemaan jokaiselle työntekijälle elinikäinen, jatkuva prosessi. Työntekijöiden on voitava kasvattaa, päivittää ja muuntaa osaamistaan muuttuvan työelämän tarpeiden mukaan läpi työuran.

Koulutustarjonnan on pystyttävä reagoimaan nopeasti muutuviin osaamistarpeisiin ja suhdanteisiin eri puolilla Suomea, niin ammatikoulu- kuin korkeakoulutasolla.

Alueilla tulisi olla nykyistä enemmän valtaa vaikuttaa alueen koulutustarjontaan. Alueiden eri tahojen (yritykset, järjestöt, koulutuksen järjestäjät jne.) tulisi säännöllisesti ennakoida yhdessä alueen osaamistarpeiden kehitystä. Esi-

merkiksi muunto- ja täsmäkoulutusten määrärahojen käyttö alueella tulisi jättää mahdollisimman pitkälle alueellisen ennakoinnin ja harkinnan varaan.

Alueilla tulee olla mahdollisuus kehittää alueelle osaamiskeskittymiä koulutuksen avulla. Erilaiset yhteistyöyliopistot, kuten Varsinais-Suomessa aloittanut verkostoyliopisto FITech, ovat hienoja esimerkkejä ripeistä ratkaisuista nopeasti kasvaneeseen osaamispulaan. Innovaatioiden luominen vaatii kuitenkin tutkimusinfraa ja kokonaisuutta, joka luo pitkäjänteistä osaamista ja kehitystä. Yhteistyöyliopistot eivät voi täysin syrjäyttää alueiden osaamisen pitkäjänteistä kehittämistä.

Koulutustarjontaa on päivitettävä vastaamaan nykypäivän osaamisvaatimuksiin. Esimerkiksi yliopistojen oppituolijärjestelmää on höllennettävä ja työtä opintojen sisältöjen päivittämiseksi on jatkettava kaikilla asteilla.

Kansainvälistyvä työelämä vaatii nykyistä enemmän englanninkielistä opetusta. Toisen asteen ammatilliselle oppilaitoksille on myönnettävä oikeus englanninkieliselle koulutukselle. Tämä edesauttaisi yrityksiä saamaan ammattilaisia esimerkiksi ulkomaisiin projekteihin. Englanninkielinen koulutus nopeuttaisi myös maahanmuuttajien koulutusta ammatteihin ja mahdollistaisi ulkomaisten työperäisten maahanmuuttajien houkuttelun Suomeen.

Digitalisaation potentiaalin hyödyntäminen vaatii nykyisten työntekijöiden osaamisen täydentämistä. Lähes kaiken liiketoiminnan muuttaminen jollakin tavalla digitaaliseksi luo voimakkaasti kasvavan kysynnän esimerkiksi koodareille. Tieto- ja viestintäteknikan ammatillaiset TIVIA ry:n mukaan Suomeen tarvittaisiin heti 7 000–9 000 uutta ohjelmistoammattilaista ja tarve kasvaa 25 000:n osajaan vajeeksi vuoteen 2025 mennessä. Tämän lisäksi jo työssä olevien henkilöiden osaamista on päivitettävä, jotta voimme maana hyötyä digitalisaation luomista mahdollisuuksista.

Nopeammin opiskelemaan, nopeammin työelämäään. Ammatillisen koulutuksen lisäksi jatkuvan haun

opintoihin tulisi olla mahdollista kaikilla muillakin koulutusasteilla.

Tutkintojen kestoa on tiivistettävä. Kesälukukausien käyttöönotolla olisi mahdollista nopeuttaa opiskelijoiden valmistumista sekä tehostaa ja joustavoittaa koulutusjärjestelmää. Yliopistojen pääsykokeita voitaisiin karsia joissakin tapauksissa. Avointen yliopistojen sekä korkeakoulujen opintoja tulee hyödyntää tehokkaasti, sillä ne tuovat opintoihin joustavuutta ja nopeutta. Myös ammattikouluissa tulisi olla avoimia opintoja. Tämä mahdollistaisi osaamisen päivittämistä ja uuden osaamisen hankkimista matalalla kynnyksellä esimerkiksi työn tai muiden opintojen ohessa.

Koulutusasteelta toiselle on voitava siirtyä joustavasti. Nykyiset toimintamallit koulutusasteelta toiselle siirtyessä rajoittavat yksilöiden valintamahdollisuuksia ja pitkittävät opintoja. Toisen asteen ammatillista koulutuksesta tulisi olla nykyistä joustavimmat mahdollisuudet siirtyä jo opintojen aikana ammattikorkeakouluopintoihin ilman pääsykokeita. Vastaavasti vaatimuksesta, että ylempään amk-tutkintoon hakevalla pitää aina olla soveltuvan korkeakoulututkinnon lisäksi kolmen vuoden työkokemus, on luovuttava.

AMMATILLISEN KOULUTUKSEN REFORMIN ON ONNISTUTTAVA.

Ammatillisen koulutuksen uudistus on toteutettava onnistuneesti.

Uudistus vastaa monelta osin tulevaisuuden työelämän vaatimuksiin. Vuoden 2018 alussa voimaan tulleen uudistuksen lähtökohtana on osaamisperusteisuus ja asiakaslähtöisyys. Tutkintojärjestelmää on selkeytetty, kun tutkinnoista on tehty laaja-alaisempia ja niiden määrää on vähennetty noin 350:sta tutkinnosta reiluun 160 tutkintoon. Kaikille opiskelijoille yhtenäinen henkilökohtaistamisprosessi on otettu käyttöön. Tämä tarkoittaa yksilöllisten ja joustavien opinto- ja tutkintopolkujen rakentamista. Koulutuksessa keskitytään puuttuvan osaamisen hankkimiseen.

Ammatillisen koulutuksen uudistus mahdollistaa paremmin koulutuksen räätälöinnin kysynnän ja tarpeen mukaan. Se lisää koulutuksen järjestäjien päätösvaltaa vastata ketterästi työelämän tarpeisiin.

Erinomaista on, että ammatilliseen koulutukseen on jatkuva haku ympäri

vuoden. Tämä joustavoittaa järjestelmää merkittävästi sekä leikkaa nuorilta toimettomia kuukausia, joita jääminen yhteishaussa ilman opiskelupaikkaa on aikaisemmin aiheuttanut.

Ammatillisen koulutuksen uudistuksen onnistumisen edellytyksenä on tiivis, uudenlainen ja laajempi yhteistyö oppilaitosten ja yritysten välillä.

Uudistuksessa on mahdollista laajentaa merkittävästi työpaikoilla tapahtuvaa oppimista. Oppisopimuksen rinnalle esimerkiksi tulee uusi koulutussopimus. Jotta uudistus onnistuu, uudenlainen, tiiviimpi yhteistyö oppilaitosten ja yritysten välillä on tarpeen. Tarvitaan asennemuutosta, matalan kynnyksen yhteistyötä ja jatkuvaa dialogia.

Yritysten resurssit kouluttaa on turvattava. Uusi, oppisopimuksen rinnalle tuleva koulutussopimus ei perustu työsopimukseen vaan on sopimus koulutuksen järjestäjän ja työpaikan välillä. Opiskelijalle ei makseta palkkaa, eikä työnantajalle koulutuskorvausta. Koulu-

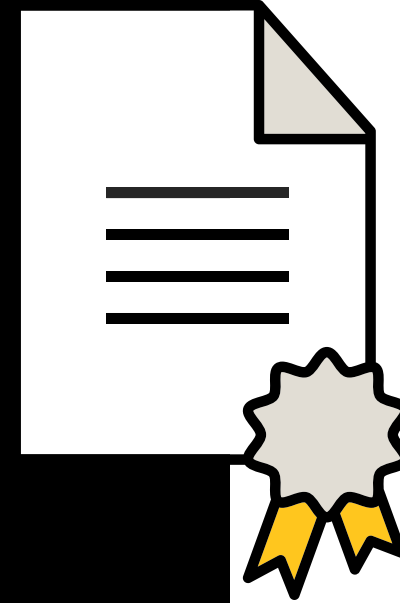
tussopimuksen toimivuutta on seurattava yritysten resurssien riittävyyden osalta. Koulutussopimus ei saa aiheuttaa kohtuutonta taakkaa yrityksille.

Koulutuksen järjestäjien on varattava työpaikoilla tapahtuvan oppimisen ohjaamiseen ja arviointiin riittävästi resursseja. Työssäoppiminen ei voi täysin korvata lähiopetusta, jota tarvitaan edelleen.

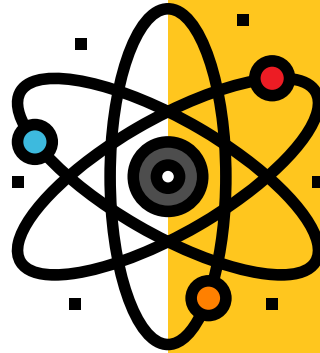
Yritysten hallinnollista taakkaa reformiin liittyen on vähennettävä hyödyntämällä digitalisaatiota ja yhtenäisiä käytäntöjä.

Yrityksiä on informoitava reformin mahdollisuuksista ja muutoksista. Uudistuksen tavoitteita ei saavuteta, jos yritykset eivät lähde siihen mukaan. Yritykset ovat oppilaitosten asiakkaita, oppilaitosten tulisi varmistaa, että esimerkiksi heidän verkkosivuillaan on tarjolla helposti ja selkeästi yritykselle suunnattua tietoa liittyen työpaikoilla tapahtuvaan oppimiseen.

Ammatillisen koulutuksen resurssit ja vetovoima on turvattava. Ammatillinen koulutus on ollut viime vuosina rajujen leikkausten kohteena. Nuorten työllisyys ja sitä kautta työllisyysasteen nostaminen on pitkälti kiinni ammatillisen koulutuksen toimivuudesta. Ilman toisen asteen koulutusta jääneillä on noin kaksinkertainen työttömyysriski toisen asteen koulutuksen suorittaneisiin verrattuna. Monet pelkän peruskoulun varassa olevat myös syrjäytyvät kokonaan työmarkkinoiden ulkopuolelle.

3 LAAJENNETAAN OPPISOPIMUKSEN KÄYTTÖÄ.

4 YHTEISTYÖTÄ OPPILAITOSTEN JA TYÖELÄMÄN VÄLILLÄ ON TIIVISTETTÄVÄ. TAVOITTEEKSI VAHVAT ALUEELLISET OSAAMISKESKITTYMÄT.

Oppisopimuksissa on otettava käyttöön palkkaporrastus. Ensimmäistä perustutkintoon suorittavan lähtöpalkka voisi olla 30–50 % ammattityöntekijän tasosta. Palkan kehittyminen sidottaisiin opintojen etenemiseen.

Tällä hetkellä opiskelijalle maksetaan vähintään työehtosopimuksen mukaista palkkaa. Tämä tekee oppisopimuksen käytöstä liian kallista usealle yritykselle ja toimialalle.

Palkkaporrastus suhteuttaisi oppisopimuksella opiskelevan ja työskentelevän palkan henkilön tuottavuuteen. Tämä mahdollistaisi oppisopimuksen käytön yhä laajemmin eri kokoisissa yrityksissä eri toimialoilla.

Oppisopimuksen käyttöä on laajennettava järjestelmän joustavuutta edelleen lisäämällä. Oppisopimuskoulutus on mainio tapa yrityksille kouluttaa henkilöstöä juuri heidän tarpeisiinsa, helpottaa nopeasti pulaa osaavasta työvoimasta sekä varmistaa osaamisen

pysyminen ja kehittyminen yrityksen toimialueella. Oppisopimuskoulutus on erittäin suosittua myös opiskelijoiden keskuudessa, sillä he valmistuvat varmaan työpaikkaan, samalla kun heille maksetaan palkkaa koko opiskelun ajalta. Tälle kaikkia osapuolia hyödyttävälle koulutukselle olisi enemmän kysyntää ja sen käyttöä tulisi edelleen laajentaa. Oppisopimuksen tulisi aina olla käytettävissä, kun yrityksellä on tarve sen käyttämiselle.

Ammatillisen koulutuksen reformi tuo oppisopimuksen rinnalle uuden koulutussopimuksen. Tämän lisäksi käyttöön otetaan tutkinnon osaan tähtäävä oppisopimus. Oppisopimuksen ja koulutussopimuksen vuorotteluun (esim. kesätyöt) tulee kannustaa.

Oppisopimus ei saa aiheuttaa yrityksille hallinnollista taakkaa vaan oppisopimuksen käytön on oltava selkeää ja sujuvaa.

Työtä vastaavaa koulutusta! Koulutuksen on vastattava työelämän osaamistarpeisiin. Koulutusjärjestelmä ei voi toimia työelämästä irrallisesti vaan yhteyden oppilaitosten ja yritysten välillä on oltava mahdollisimman tiivis. Yritysten osaamistarpeet muuttuvat yhä nopeammalla vauhdilla ja tämän tulisi heijastua opetuksen sisältöön nopeasti.

Oppilaitosten ja työelämän tiiviin yhteistyön tavoitteena on oltava vahvojen alueellisten osaamiskeskittymien syntyminen. Alueen koulutustarjonnan on tuettava alueen elinkeinoelämän kehittymistä. Alueilla on oltava mahdollisuus rakentaa pitkäjänteisesti huippuosaamista ja kasvattaa alueen kilpailukykyä ja elinvoimaa.

Opiskelijoiden työelämäyhteyksiä on vahvistettava kaikilla koulutustasoilla. Harjoittelupaikoilla sekä kesätyöpaikoilla on suuri merkitys nuorille opiskelijoille. Kauppakamarit haastavat kaikki yritykset mukaan tarjoamaan nuorille harjoittelu- ja kesätyöpaikkoja.

Uudenlaisia oppimisympäristöjä on synnyttävä. Oppiminen ei tarvitse aina seinää ja digitaalisia oppimisympäristöjä onkin kehitettävä edelleen. On olemassa myös innostavia esimerkkejä oppimisympäristöistä, joissa oppilaitokset ja yritykset toimivat samoissa tiloissa.

Korkeakoulujen erikoistuminen, profiloituminen ja yhteistyö ovat tie menestykseen. Hyviä esimerkkejä edistyksellisestä yhteistyöstä ovat muun muassa Tampereen uusi yliopisto ja Vaasan korkeakoulu-yhteistyö.

Yhteistyötä on kehitettävä sisältö edellä. Hallinnollinen uudistus ei aina ole tarkoituksenmukainen vaan yhteistyötä tulee toteuttaa osaamisen kehittäminen edellä. Sisällöllinen, opiskelijoita ja yritysten tarpeita hyödyttävä yhteistyö kuten esimerkiksi jaetut kurssit opiskelijoille voivat toimia alueen osaamisen kasvattamisessa tehokkaasti ilman raskaampaa hallinnollista yhdistymistä tai uudistusta.

PYSÄYTETÄÄN OSAAMISEN RAPAUTUMINEN. PERUSKOULU LUO POHJAN TULEVAISUUDEN OSAAJILLE.

Tavoitteena tulee olla jokaiselle nuorelle vähintään toisen asteen koulutus sekä yli puolelle nuorista korkeakoulututkinto. Suomen tulevaisuuden menestys rakentuu vain ja ainoastaan osaamiselle. Viime vuosina Suomen osaamistaso on rapautunut.

Vuonna 2015 pelkän perustutkinnon varassa oli 16 prosenttia 25-vuotiaista nuorista. Koulutuksen puute on yksi nuorten syrjäytymisen syistä. Me-säätiön tuoreimpien laskelmien mukaan Suomessa on noin 66 000 syrjäytyntä nuorta. Koulutuksen puute ja nuorten syrjäytyminen ovat ongelmia, joihin meillä ei ole inhimillisesti eikä kansantaloudellisesti varaa.

Jokaiselle nuorelle pitäisi saada vähintään toisen asteen koulutus. Tätä tavoitetta ei saavuteta oppivelvollisuusiän mekaanisella nostamisella, koska ongelmat syntyvät jo aikaisemmassa vaiheessa varhaiskasvatuksessa ja peruskoulussa. Ongelman ratkaisemiseksi lisää

resursseja tulisi suunnata varhaiskasvatukseen ja peruskouluun.

Osaaminen on rapautunut myös korkeakoulutuksen osalta. Kuten talouspoliittinen arviointineuvosto on raportoinut, Suomi on kansainvälinen poikkeus siinä, että korkeasti koulutettujen osuus 25–34-vuotiaista on hädin tuskin kasvanut vuoden 2000 jälkeen, ja se on pysähtynyt 40 prosentin tasolle. Samaan aikaan tämä osuus on jatkanut kasvuaan muissa OECD-maissa. Suomen on tavoiteltava korkeasti koulutettujen nuorten osuuden kasvua niin, että puolet nuorista suorittaisi korkeakoulututkinnon.

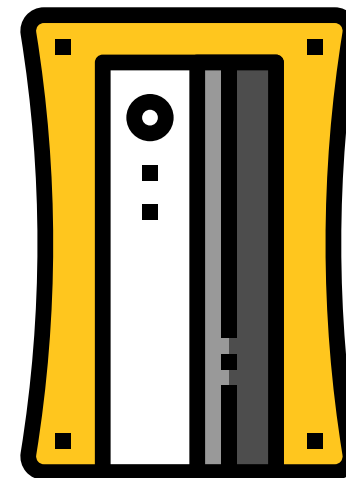
Peruskoulu luo pohjan tulevaisuuden osaajille. Pisa-menestys sokaisi meidät liian pitkäksi aikaa, eikä peruskoulun ongelmia ole nähty. Peruskoulun on tarjottava hyvät taidot lukemisessa ja laskemisessa. Nyt 11 prosenttia peruskoulun päättäneistä ei osaa lukea jatko-opintojen edellyttämällä tavalla. Ongelmiin on tartuttava jo peruskoulun

ensimmäisillä luokilla. Puutteita perustaidoissa ei voida korjata myöhemmillä koulutusasteilla. Vahvat perustaidot ovat edellytys jatko-opinnoissa menestymiselle.

Nuorten matemaattisia taitoja on vahvistettava. Lähes kaikissa työtehtävissä tarvitaan matematiikkaa, siihen pohjautuvia teknisiä taitoja tai loogista ajattelua. Nuorten matemaattiset taidot heikkenevät koko ajan. Matematiikan opetusta on lisättävä. Jo varhaiskasvatuksessa on otettava käyttöön leikkejä, joissa käytetään laskemista.

Peruskouluun on palautettava numeroarvostelu. Tasa-arvoinen peruskoulu, maailman parhaat opettajat sekä mahdollisuuksien tasa-arvo sosioekonomisista taustoista riippumatta ovat olleet Suomen menestyksen tae. Näistä vahvuuksista on pidettävä kiinni myös jatkossa. Luovuuden ja uusien oppimismuotojen lisäämisen ohella, koulumainen, systemaattinen,

toistoihin perustuva oppiminen pitää säilyttää perusaineissa kuten matematiikassa ja äidinkielessä. Numeroarvostelu mahdollistaa oppijalle itselleen sekä myös kodille edistymisen konkreettisen seuraamisen ja tukemisen.

**OTETAAN TYÖVOIMARESERVI
TEHOKKAAMMIN KÄYTTÖÖN.**

Työvoimakoulutuksen suuntaamisessa tulee ottaa huomioon yritysten työvoima- ja osaamistarpeet ennakoiden. Nopeisiin suhdannevaihteluihin on voitava reagoida alueellisesti. Alueilla on oltava mahdollisuus vaikuttaa työvoimakoulutuksen resurssien suuntaamiseen tulosvastuullisesti.

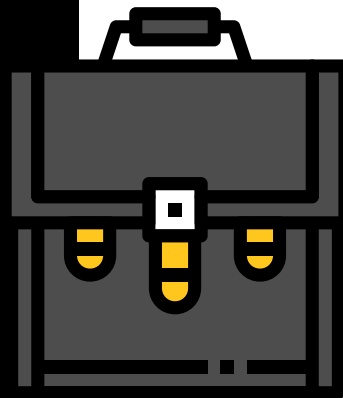
Yritysten kanssa yhteistyössä toteutettavaa yhteishankintakoulutusta on resursoitava riittävästi. Rekrytointi-, muunto- ja täsmäkoulutukset ovat tärkeää lääkettä pulaan osaavasta työvoimasta. Yritysten kanssa yhteistyössä toteutettavat koulutukset ovat tehokas tapa saattaa yhteen työ ja tekijä.

Työttömyysturvan pitää kannustaa nopeaan työllistymiseen ja lyhyiden työsuhteiden vastaanottamiseen. Koulutukseen liittyvät kannustinloukut on purettava.

Työttömien työnhakijoiden palveluketjun tulee olla katkeamaton. Työllisyyspalveluita on kehitettävä yksilöllisempään ja asiakaslähtöiseen suuntaan. Markkinoita on avattava yksityisille toimijoille.

Nuorten työllisyyskoulutuksen palvelut pitää kytkeä tiiviimmin oppilaitoksiin. Oppilaitoksista ei pitäisi voida valmistua tai opintoja ei pitäisi voida keskeyttää ilman henkilökohtaista jatkosuunnitelmaa.

Työvoiman liikkuvuutta alueiden välillä on tuettava esim. asuntopoliitiikalla.

**LISÄTÄÄN TYÖPERÄISTÄ
MAAHANMUUTTOA AKTIIVISESTI.
TAVOITTEENA KANSAINVÄLISESTI
KILPAILUKYKYINEN OSAAMINEN JA
HOUKUTTELEVA TYÖELÄMÄ.**

Työperäiseen maahanmuuttoon on otettava aktiivinen ote ja ulkomalaisia osaajia on ryhdyttävä rekrytoimaan tunnistettujen tarpeiden mukaan. Lisäksi maahanmuuttajien työllisyysastetta on nostettava kehittämällä kotoutumiskoulutusta nopeammin avoimille työmarkkinoille johtavaksi reitiksi. Väestöpohjan kaventuessa, oma osaaminen ei riitä, Suomen on pystyttävä houkuttelemaan huippuosaamista ja rautaisia ammattilaisia myös ulkomailta. Kanada tarjoaa pysyviä oleskelulupia koulutetuille työnhakijoille niiltä sektoreilta, joilla on Kanadassa työvoimapulaa.

EU- ja ETA-alueen ulkopuolelta tulevien, Suomessa työlupaa hakevien työntekijöiden saatavuusharkinnasta on luovuttava. Saatavuusharkinnasta luopuminen avaisi yrityksille mahdollisuuden etsiä nopeampia ratkaisuja työvoimapulaan, parantaisi työllisyyttä sekä auttaisi taloutta kasvamaan.

Saatavuusharkinnalla tarkoitetaan käytäntöä, jossa selvitetään ennen oleskeluluvan myöntämistä EU:n ja ETA-alueen ulkopuolelta tulevalle työntekijälle, onko työmarkkinoilla Suomessa tai EU-alueella jo saatavilla sopivaa työvoimaa kyseiseen tehtävään. Saatavuusharkinnan poistaminen olisi Suomelle kilpailuetu kansainvälisillä työmarkkinoilla.

Oleskelu- ja työlupa-asioihin liittyvien yritysten ja työntekijöiden viranomaispalveluiden tulee olla nopeita, ennustettavia ja sujuvampia kuin kilpailijamaissa. Kansainvälisten työntekijöiden ja yritysten viranomaispalvelut saatavaksi yhdeltä luukulta.

Vuoden 2017 lopussa käynnistyi International House Helsinki -pilotti, joka tuo pk-seudun neuvonta- ja viranomaispalvelut yrityksille ja uusille kansainvälisille asukkaille helposti saavutettavaksi yhdeltä luukulta. Pilotissa ovat mukana Helsingin, Espoon ja Vantaan kaupungit,

KAUPPAKAMARI